

Kelimeler Medeniyetler Arası Çatışmanın Bir Aracı Haline Geldiğinde Medya ve Kamuoyunun Oluşturulması

Medya artık sadece gerçeklikleri aktaran bir araç değildir, aksine belirli bir medeniyet vizyonuna göre zihinleri şekillendirmek ve kamuoyunu yönlendirmek için stratejik bir aygıt haline gelmiştir. Zira medyanın etki araçlarına sahip bir devlet, sadece haberi aktarmakla kalmamakta; aksine haberin bakış açısını da belirlemekte, haber için bir yorum çerçevesi sunmakta ve kolektif bilince belirli mefhumlar aşılamaktadır ki böylece insanlar gerçeklikleri, hiç hissetmeden bu mefhumlar üzerinden görmeye başlasınlar.

Müslüman ülkelerdeki sorun, sadece teknik imkanların zayıflığı değildir, aksine tüm medya aygıtının kapitalizmin çıkarlarına tabi olmasıdır. Küresel ana akım medya, dini hayattan ayırma akidesinden kaynaklanmakta ve değerlendirme kriterini Batılı bakış açısına göre çıkar ve fayda olarak belirlemektedir. Bu yüzden Müslümanların zihnindeki mefhumların, kendi akidelerine göre değil de, bu kapitalizme uygun olarak yeniden şekillendirilmesi doğaldır.

Kapitalist sistemdeki medya, tasvir edildiği gibi tarafsız değildir, aksine devletin siyasi ve ekonomik yapısının bir parçasıdır. Kanalların ve platformların sahibi olan büyük şirketler, sınır ötesi ekonomik çıkarlarla bağlantılı olduğu gibi yayın politikaları da genellikle nüfuz ve finansman hesaplarına tabidir. Bu nedenle konular, güç merkezlerine hizmet edecek şekilde yeniden tanımlanmaktadır. Böylece direniş "terörizm", işgal "nefsi müdafaa" ve bağımlılık ise "stratejik ortaklık" olarak tanımlanmaktadır...

Egemen medyanın yaptığı en tehlikeli şey, eşyaları yargılama kriterlerini yeniden şekillendirmektir. Zira helal ve haram, hak ve batıl, değerlendirmenin temeli ve amellerin ölçüsü olmak yerine, bunların yerini fayda ve ulusal çıkar, uluslararası hukuk veya küresel kamuoyu gibi kriterler almıştır. Böylece egemenlik, açık bir beyan olmaksızın şeriattan çekip alınmış ve ümmetin bilinci, akidesiyle çelişen mefhumları kabul edene kadar aşama aşama (tedrici olarak) yeniden şekillendirilmiştir.

İslam tarihinde kamusal söylem, açık temellerle düzenleniyordu. Bu yüzden dostu ve düşmanı, vela ve berayı (sevmeyi ve buğzetmeyi) ve savaş ve barışın gayesini belirleyen akideydi. Dolayısıyla bir Müslüman, çelişkili anlatıların denizinde kaybolmuyordu; çünkü ölçü sabitti; yani şeriata uygun olan her şey haktı, ona aykırı olan her şey de batıldı. Bugüne gelince; bilgi selleri ve platformların çokluğu, gerçeklerin çokluğu değil, aksine insanların ayırt etme gücünü kaybettiren kasıtlı bir kafa karışıklığı anlamına gelmektedir.

Müslüman ülkelerdeki bölgesel ajan rejimler bu çerçevenin dışına çıkmamışlar, aksine genellikle medyayı ümmete hizmet etmek için değil, kendi bekasına hizmet etmek için kullanmışlardır. Resmi medya, mevcut politikaları meşrulaştırmakta ve yeniden bölgesel vatancılığı en yüksek bir bağ olarak pekiştiren bir söylem üretmekte, insanları İslam akidesi bağı olan gerçek ideolojik bağdan uzaklaştırmakta ve ümmetin sorunlarını devlet sınırları içine indirgemektedir. Özel medya ise, savunduğu ilkelere dayalı siyasi vizyonu canlandırma projesinin bir parçası olmaktan ziyade, onu etki oyunlarının bir parçası haline getiren ekonomik veya siyasi çıkarlarla bağlantılıdır. Medya savaşının, Hilafeti kurma çalışmalarının temel direklerinden biri olan entelektüel mücadelenin bir parçası olduğu öncülünden hareket eder. Siyasi gerçeklik değişmeden önce, hakim kavramlar

değişmelidir. Demokrasiyi tartışılmaz bir gerçek olarak gören, sekülerizmi ilerlemenin ön koşulu olarak gören ve İslam'ın uygulanmasından Batı'ya bağımlı olmaktan daha çok korkan bir entelektüel ortamda İslami sistem kurulamaz.

İslam Devleti'nde medya, yönetici için bir propaganda aygıtı değil, aksine hakkı ortaya çıkarmak, ümmeti şeriat hükümler konusunda aydınlatmak, komploları ve düşmanlığı ifşa etmek ve daveti dünyaya taşımak için bir araçtır. Bu ise işlerin gözetilmesi konusunda devletin görevinin bir parçasıdır; çünkü bu, şeriatla disipline edilen bilinçli bir kamuoyunun oluşmasına katkıda bulunur. Bu da görüş çeşitliliğini ortadan kaldırmak anlamına gelmez, aksine onun akide çerçevesinde disipline etmek anlamına gelir ki böylece durum, İslam'ın sabiteleri hakkında şüphe duymaya veya İslam'a aykırı olan mefhumların propagandasını yapmaya dönüşmesin.

Müslüman ülkelerde kapitalist medyanın en tehlikeli etkilerinden biri de acizlik duygularının pekiştirilmesidir. Zira ümmet her zaman zayıf, geri kalmış, kendini yönetmekten aciz olarak tasvir edilirken, Batı ise ilerlemenin tek modeli olarak sunulmaktadır. Bu görüntünün tekrarlanmasıyla birlikte aşağılık duygusu kesin bir kanaate dönüştüğü gibi Batı'nın siyasi ve ekonomik sistemini taklit etmek de birçok kişinin gözünde “doğal” bir hale gelmektedir.

Ancak gerçek şu ki bu medya çerçevesi, tekrarlayan ekonomik krizler, ailelerin parçalanması, iç çatışmalar ve çifte standartlar gibi kapitalist sistemin içindeki derin krizleri gizlemektedir. Ancak bu yönlere vurgu yapılması, aynı ilgiyi görmemektedir; çünkü medya kendi imajını koruyan sistemin bir parçasıdır.

Ümmetin medya bilincinin yeniden tesis edilmesi, izole olmak veya teknolojiyi reddetmek anlamına gelmez; aksine bakış açısını yeniden inşa etmek ve görüşünü insanlara bu temelde pazarlamak anlamına gelir. Dolayısıyla bir Müslüman haberi iki yönlü okumalıdır; gerçeklikler ve yorumlama. Gerçeklikler doğru olabilir, ancak bunların yorumlanması belirli bir vizyona hizmet edecek şekilde formüle edilebilir. Bu nedenle bir Müslümanın olayları, egemen söyleme göre değil de, şeriata göre yargılamasını sağlayan akideden kaynaklanan siyasi bilincin önemi ortaya çıkmaktadır.

Bugün mefhumlar savaşı, herhangi bir askeri savaştan daha az tehlikeli değildir. Zira fikri olarak yenilen bir ümmetin, siyasi ve ekonomik olarak boyun eğmesi kolay olacaktır. Net bir fikri pusulaya sahip bir ümmet ise, hak ile batılın arasını ayırt edebilir, kendini saptırmadan koruyabilir ve medeniyet projesini güvenle benimseyebilir.

Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti kurmak için çalışmak, bu medya savaşına bilinçli bir şekilde katılmayı, kapitalist mefhumların sahteliğini ifşa etmeyi, bunların ümmetin akidesiyle çelişkisini açıklamayı ve İslami alternatifi sadece sloganlar olarak değil, kapsamlı bir yaşam sistemi olarak sunmayı gerektirir. Zira İslam ile yönetilmesini talep eden bilinçli bir kamuoyu oluştuğunda, siyasi değişim mümkün bir hale gelecektir; çünkü gerçek güç, gerçeğini fark ettiğinde ümmetten kaynaklanır.

“Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, o haberin doğruluğunu araştırın.” [Hucurat 6]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Mahmud El-Leysî - Mısır**